

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-03592/20-4
Vyřizuje: Mgr. Filip Jebavý

Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR
a Agrární komoře ČR
Vladislavova 1390/17
110 00 Praha 1
IS DS: db4dty7

Praha 10. září 2020

OPATŘENÍ PROTI NEČINNOSTI

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 16b odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 2. 1. 2020 (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) a ve smyslu ustanovení § 80 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 80 odst. 3 správního řádu rozhodl o návrhu pana [REDAKCE] (dále jen „žadatel“), na provedení opatření proti nečinnosti předsednictva Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR, se sídlem Vladislavova 1390/17, 110 00 Praha 1, IČ: 48135313 v řízení o stížnosti ze dne 25. 2. 2020 takto:

Předsednictvu Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR (dále jen „nadřízený orgán“) jako příslušnému nadřízenému orgánu pro vyřízení stížnosti ze dne 25. 2. 2020, se ve smyslu ustanovení § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu **přikazuje, aby do 15 dnů od dne doručení tohoto opatření učinil potřebná opatření ke zjednáání nápravy v řízení o stížnosti ze dne 25. 2. 2020** na postup při vyřizování žádosti o informace ze dne 3. 2. 2020.

Odůvodnění

I.

Dne 21. 8. 2020 obdržel Úřad žádost žadatele o učinění opatření proti nečinnosti Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR (dále jen „Rozhodčí soud“) v řízení o stížnosti.

Žadatel o informace podal dne 3. 2. 2020 žádost o informace u Rozhodčího soudu, konkrétně o soupis řízení, v nichž vystupují jako účastníci konkrétní osoby, které ve své žádosti specifikoval včetně jejich procesního postavení. Dne 13. 2. 2020 Rozhodčí soud přípisem

sdělil žadateli, že se v uvedeném případě jedná o dosud probíhající řízení, ve kterém zatím nebyly stanoveny mantinely povinnosti poskytovat informace o rozhodčím řízení. Dle vyjádření Rozhodčího soudu je, v souladu s ustanovením § 19 odst. 3 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, rozhodčí řízení vždy neveřejné. Rozhodčí soud dále uvedl, že je dle ustanovení § 6 citovaného zákona vázán mlčenlivostí o skutečnostech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem funkce rozhodce. Z uvedených důvodů Rozhodčí soud nemůže požadované informace dle zákona č. 106/1999 Sb. poskytnout.

Vzhledem k tomu, že informace nebyly poskytnuty, žadatel uvedený přípis vyhodnotil jako rozhodnutí o odmítnutí žádosti, proti kterému podal dne 25. 2. 2020 prostřednictvím Rozhodčího soudu stížnost adresovanou Úřadu. Žadatel se domnívá, že Rozhodčí soud uvedenou stížnost Úřadu, jakožto údajně nadřízenému orgánu, nepostoupil a ani do dnešního dne neinformoval žadatele, zda v této věci učinil jakékoli kroky. Z tohoto důvodu žadatel podal k Úřadu dne 21. 8. 2020 žádost o opatření proti nečinnosti.

II.

Úřad si dne 31. 8. 2020 vyžádal od Rozhodčího soudu stanovisko a nezbytné podklady pro posouzení žádosti. Žádost je Úřadem vedena pod č.j. UOOU-03592/20-2. Na základě shromážděných podkladů a posouzení věci shledal Úřad, že je žádost o opatření proti nečinnosti důvodná.

Rozhodčí soud zaslal dne 7. 9. 2020 své stanovisko, ve kterém konstatoval, že není povinným subjektem ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. a judikatura obsahující jiné právní závěry není závazná. V této souvislosti odkazuje na hlavní body stanoviska, které Úřadu na základě jeho dožádání poskytl dne 21. 8. 2020 k jiné řešené věci, a v rámci kterého mj. uvedl a doložil, že jej nelze považovat za povinný subjekt ve smyslu výše uvedeného právního předpisu a tudíž na něj nelze aplikovat ani ustanovení o nečinnosti dle příslušných právních předpisů. Dle svého tvrzení není veřejnou institucí z důvodů vyplývajících z nálezu Ústavního soudu (sp. zn. IV. ÚS 1146/16), a to s ohledem na smysl a účel zákona č. 106/1999 Sb., a protože nenaplnuje kumulativně ani další hlediska veřejné instituce vymezená soudní praxí. Rozhodčí soud dle svého názoru neplní žádné z hledisek veřejné instituce, a proto jej nelze považovat za veřejnou instituci. Z jeho následujícího vyjádření plyne, že Rozhodčí soud má z hlediska vykonávané činnosti tzv. „smíšenou povahu“, protože se nezabývá pouze rozhodováním sporů v rozhodčím řízení, ale vykonává i řadu jiných funkcí (např. vede dobrovolné smírčí řízení, může poskytovat prostředky na humanitární nebo vzdělávací účely anebo vede doménové spory, které nejsou rozhodčím řízením ve smyslu právních předpisů upravujících rozhodčí řízení). V závěru uvedeného sdělení zaujímá Rozhodčí soud (obdobně jako ve sdělení ze dne 21. 8. 2020) stanovisko, že kdyby byl rozhodčí soud povinným subjektem, bylo by jeho nadřízeným orgánem předsednictvo Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR. Rozhodčí soud doplňuje, že pokud by Úřad shledal, že by o stížnosti ze dne 25. 2. 2020 mělo být rozhodnuto, je tak nadřízený orgán připraven učinit.

Z uvedeného důvodu se tak Úřad nepovažuje za nadřízený orgán Rozhodčího soudu.

Úřad nad rámec výše uvedeného doplňuje, že z obou vyjádření Rozhodčího soudu, že závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2019, č.j. 6 As 282/2018–46, který Rozhodčí soud za povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. označil z výše uvedených důvodů nesprávné. Rozhodčí soud sice připustil, že jím vyjmenované znaky Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku řešil, ale nezohlednil specifickou povahu, pro kterou ho nelze považovat za povinný subjekt. Rozhodčí soud dále uvedl, že soudní spory v obdobné věci, které by mohly překonat závěry Nejvyššího správního soudu z výše uvedeného rozsudku, aktuálně neprobíhají, avšak do budoucna se o jejich zahájení uvažuje. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je, dle Rozhodčího soudu, rozhodnutím v této věci ojedinelým a z tohoto důvodu mu nelze přiznat ani jakoukoli závaznost.

Úřad na základě uvedeného zjištění shrnuje, že **v rámci řízení o opatření proti nečinnosti, není správním orgánem, oprávněným přezkoumávat rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, natož rozporovat závěry vyplývající z pravomocného rozsudku.** Úřad dále konstatuje, že závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2019, č.j. 6 As 282/2018–46 **jsou pro něj závazné, zejména s ohledem na výkladovou praxi zákona č. 106/1999 Sb.** a s poukazem na ustanovení § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, a základní zásady ustanovení § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Dle ustanovení § 78 odst. 5 zákona č. 150/2022 Sb., soudní řád správní, je právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, v dalším řízení správní orgán vázán. Dle výkladu k tomuto ustanovení „*vázanost právním názorem obsaženým ve zrušovacím rozhodnutí má interpretativní povahu*“ (srov. KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 656).

Ze sdělení Rozhodčího soudu ze dne 21. 8. 2020, ani ze sdělení ze dne 7. 9. 2020, nevyplývá, že by ke dni vydání tohoto opatření probíhal či byl z jeho strany aktivně iniciován soudní spor v obdobné věci, který by závěry Nejvyššího správního soudu vyplývající z rozsudku ze dne 20. 2. 2019, č.j. 6 As 282/2018–46, překonal. **Úřad v této souvislosti připomíná, že je ve svých rozhodnutích vázán aktuálním právním stavem a aktuálně platnou judikaturou.**

Úřad zároveň konstatuje, že není v této věci příslušným nadřízeným orgánem pro řešení stížnosti; tímto je předsednictvo Rozhodčího soudu, což potvrdil sám Rozhodčí soud.

III.

Úřad po posouzení relevantních skutečností dospěl k závěru, že účelným opatřením, které nejlépe a nejrychleji povede k odstranění průtahů, je příkázání nečinnému nadřízenému orgánu, tedy v daném případě předsednictvu Rozhodčího soudu, ve věci rozhodnout do 15 dnů ode dne vydání tohoto příkazu v souladu s ustanovením § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu.

K délce stanovené lhůty Úřad uvádí, že 15 dnů pro odstranění nečinnosti nadřízeného orgánu ve vyřízení výše uvedené stížnosti ze dne 25. 2. 2020 považuje za přiměřené pro zjednání nápravy a vydání rozhodnutí o stížnosti. Nadřízený orgán má dostatečný prostor pro shromáždění všech potřebných podkladů pro rozhodnutí o stížnosti.

S ohledem na výše uvedené bylo vydáno toto opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu.

Mgr. Monika Bendová
vedoucí oddělení přezkumu
(podepsáno elektronicky)

Na vědomí:

